

İlgili Kanun / Madde
7201 S. TebK/10,11 vd.

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2024/7899
Karar No. 2024/10214
Tarihi: 27.06.2024

- USULÜNE UYGUN TEBLİGAT YAPILMASININ KOŞULLARI
- TEBLİĞİN ANLAMAMI
- TEBLİGAT KANUNA GÖRE ADRESİN ANLAMAMI
- TEBLİĞİN KURAL OLARAK MUHATABIN BİLİNEREN SON ADRESİNDE MUHATABIN KENDİSİNE YAPILMASININ GEREKTİĞİ
- TEBLİGATIN KOMŞU, KAPICI VEYA YÖNETİCİYE HABER BIRAKILARAK YAPILMASI HALİNDE DURUMUN HABER BIRAKILANIN İSMİNİN KİM OLDUĞUNUN TEBLİĞ MEMURU TARAFINDAN TUTANAĞA YAZILIP İMZALANMASININ GEREKTİĞİ

ÖZETİ: Mahkemelerin her türlü tebliğ işlemi, 7201 sayılı Kanun ve Tebligat Yönetmeliği hükümlerine göre yapılır. Tebliğ, kelime anlamıyla kısaca, bildirim, yazılı bildirme anlamına gelir. Tebligat ise hukuksal bir işlemin ilgili kimsenin bilgisine sunulması için yetkili makamın, kanunun öngördüğü esas ve usule uygun bir biçimde, elektronik ortam dâhil yazı ile veya ilân yoluyla yaptığı belgeleme işlemi demektir (Ejder Yılmaz, Tacar Çağlar, Tebligat Hukuku, Ankara, Altıncı Baskı, 2013, s.39)

7201 sayılı Kanun kural olarak adreste tebligat esasını kabul etmiştir. Adres, bir kişinin oturduğu veya çalıştığı yeri göstermeye yarayan bilgilerin tamamı olarak tanımlanabilir. 7201 sayılı Kanun'un 10 uncu maddesi muhataba tebligatın nerede yapılacağı konusundaki kuralı ve istisnasını göstermektedir.

Kural; tebliğin, muhatabın bilinen en son adresinde bizzat kendisine yapılmasıdır.

Tebliğat hukuku açısından adres kavramı 7201 sayılı Kanun'un 9 uncu maddesinin birinci fıkrasından anlaşılacağı üzere geniş olup, ikametgâh (yerleşim yeri), işyeri ve mesken kavramlarını kapsar. Tebliğat muhatabın bilinen bu adreslerinden herhangi birisinde yapılabilir. Tebliğatın yapılacağı yer bakımından ikametgâh, mesken ve işyeri adresleri arasında bir fark yoktur (Timuçin Muşul, Tebliğat Hukuku, Ankara, Yedinci Baskı, 2018, s.181-182).

Tebliğatın belgelendirme özelliği ve 7201 sayılı Kanun'un 21 inci maddesinin birinci fıkrasının sıkı şekil şartlarına bağlanması karşısında "...tebliğ olunacak şahsa keyfiyetin haber verilmesini de mümkün oldukça en yakın komşularından birine, varsa yönetici veya kapıcıya da bildirilir..." koşulunun gerçekleşmesi için haber bırakılan komşu, kapıcı veya yöneticinin isminin, kim olduğunun, tebliğ memuru tarafından tutanağa yazılıp imzalanması gerekmektedir.

Taraflar arasındaki sendikanın yok hükmünde olduğunun tespiti davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince süresinden sonra verildiği gerekçesiyle başvurunun reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; 20.01.2011 tarihinde kuruluş müracaatında bulunan Yargıçlar ve Savcılar Sendikası (Yargı-Sen) hakkında 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları ve Toplu Sözleşme Kanunu'na (4688 sayılı Kanun) aykırılıktan açılan dava sonucunda Ankara 15. İş Mahkemesi tarafından verilen kapatma kararının Yargıtay 9. Hukuk Dairesince onandığını ve sendikanın feshinin kesinleştiğini, ancak kesinleşen yargı kararına rağmen, 16.11.2012 günü "*Yargıçlar Sendikası*" ismi ile çoğunluğu kapatılan Yargı-Sen'in kurucusu olan şahıslar

tarafından tekrar kuruluş müracaatında bulunulduğunu, 4688 sayılı Kanun'da belirtilen hükümler doğrultusunda sendikanın kurulamayacağı hükmünden hareketle, kuruluş işleminin gerçekleşmediği ve tüzel kişilik kazanmadığının kuruculara bildirildiğini, idari yargı süreci sonunda Yargıçlar Sendikasının tüzel kişilik kazandığını, bunun üzerine Yargıçlar Sendikasının tüzel kişiliğinin yokluğu ve feshine karar verilmesi talebi ile dava açıldığını, Ankara 11. İş Mahkemesi tarafından bir aylık hak düşürücü süre içerisinde açılmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verildiğini, temyiz üzerine Yargıtay (Kapatılan) 22. Hukuk Dairesinin 27.04.2015 tarihli kararıyla tamamen usulden reddedilen Mahkeme kararını onadığını, ancak Yargıtay (Kapatılan) 22. Hukuk Dairesince benzer nitelikteki bir başka davada içtihat değişikliğine gidildiğini, Yargıtay (Kapatılan) 22. Hukuk Dairesinin 06.06.2016 tarihli ve 2016/12861 Esas, 2016/16434 Karar sayılı kararı ile Yargıçlar Sendikasına ilişkin önceki içtihattan dönülmesi ve kanuna açıkça aykırı olarak kuruluş başvurusu olması hâlinde 4688 sayılı Kanun'un 6 ncı maddesindeki süre ile bağlı olmaksızın sendikanın yokluğunun tespitinin her zaman istenebileceği noktasında yeniden değerlendirme neticesinde ulaştığı içtihat değişikliği doğrultusunda, davalı Yargıçlar Sendikasının, 4688 sayılı Kanun'un 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi uyarınca sendika üyesi ve kurucusu olamayacağı sabit olan "*Yüksek yargı organlarının başkan ve üyeleri, hâkimler, savcılar ve bu meslekten sayılanlar*" tarafından kurulduğu anlaşılmakla, 4688 sayılı Kanun'da öngörülen kuruluş koşulları gerçekleşmediğinden, davalı Sendikanın yok hükmünde olduğunun tespitine karar verilmesinin mümkün olduğunu, Yargıçlar Sendikası adı altındaki kanuna aykırı şekilde kurulan oluşumun, yok hükmünde olduğunun tespiti için işbu davayı açma zaruretinin hasıl olduğunu, 4688 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "*Bir hizmet kolunda birden fazla sendika kurulabilir. Meslek veya işyeri esasına göre sendika kurulmaz.*" hükmü gereği hâkim ve savcılarının sendika kurmasına cevaz verilmediğini, aynı Kanun'un 4 üncü maddesi gerekçesinde meslek ve işyeri esasına göre sendika kurulmamasının öngörüldüğünü, hâkimler ve savcılarının hukuk devletindeki önemi dikkate alındığında, yargı mensupları için Anayasal sınırlar içinde özel düzenlemeler yapılmasının kanun koyucunun takdirinde olduğunu, İdarenin kanun koyucunun yerine geçerek veya yargının yetkisini kullanarak resen iç hukuk düzenlemelerine aykırı işlem tesis etmesi söz konusu olmayacağından müvekkili Valilikçe yapılan iş ve işlemlerin hukuka uygun olduğunu, Kanuna aykırılığı açık olan bir hususta İdarenin yorum yaparak şikayetçinin talebi doğrultusunda işlem tesis etmesi hâlinde, İdarenin yanlış yorum nedeniyle müracaatın kabulü ile yargının kararı arasında geçecek süre içerisinde sendika adına yapılacak iş ve işlemlerden doğacak hukuki sorumluluğa sebebiyet verilmiş olacağından doğacak sorumluluğa idarenin ortak edilmesi sonucunun ortaya çıkacağını belirterek ve dilekçesinde yazılı diğer sebeplerle davalı Yargıçlar Sendikasının yok hükmünde olduğunun tespitine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı davaya cevap vermemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; 4688 sayılı Kanun'un 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde "*Yüksek yargı organlarının başkan ve üyeleri, hâkimler, savcılar ve bu meslekten sayılanlar*"ın sendika üyesi olamayacağını belirttiği, davalı Sendikanın, sendika üyesi olamayacak hâkim ve savcılardan oluştuğu gerekçesiyle davanın kabulü ile davalı Sendikanın yok hükmünde olduğunun tespitine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı davalı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davalı vekili istinaf dilekçesinde; istinaf konusu hükmün müvekkili Sendika yetkilileri tarafından 28.09.2023 tarihinde öğrenildiğini, müvekkili Sendika yetkililerinin, 28.09.2023 tarihine kadar söz konusu hükümden ve hükmün verildiği davadan haberdar olmadığını, yargılama sırasındaki tüm tebligatların 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun (7201 sayılı Kanun) 21 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca yapılmış olup bu tebligatların usule aykırı olduğunu, 7201 sayılı Kanun'un 32 nci maddesi uyarınca usule aykırı tebligat öğrenilmekle usule uygun hâle geleceğinden, öncelikle istinaf başvurusuna ilişkin dilekçelerinin süresinde verildiğinin kabulünü talep ettiklerini, tebligatların tümünün usule aykırı olduğunu, 7201 sayılı Kanun'un 12 nci ve 13 üncü maddeleri uyarınca, tebligat yapılacak tüzel kişinin yetkilisinin ya da çalışanın tebliğ evrakının getirildiği saatte adreste olup olmadığının araştırılması gerektiğini, yargılama sürecinde yapılan tüm tebligatlara ilişkin tüm mazbatalarda, matbu bir kaşe basılı olduğu, bu kaşede "*adresin kapalı olması nedeniyle komşu Fikri Dönmez' den soruldu, adliyeye gittiğini beyan eden komşunun imzadan imtina etmesi nedeniyle 2 no.lu fiş kapıya yapıştırıldı. Mubtar Oktay Çağlar imzasına tebliğ edildi.*" ibaresinin yer aldığının görüldüğünü, 27.08.2020 tarihinde başlayıp 06.07.2022 tarihinde sona eren tebligat sürecinde, aynı kaşe ve bilgiyi kullanan tevzi memurunun, bina girişinde gördüğü levhadan istifade ile komşu olarak Avukat Fikri Dönmez'in ismini evraka işleyip belgeyi de muhtara teslim ettiğini, oysa sendika merkezinin tüm tebliğ tarihlerinde kapalı olması olanaklı bulunmadığı gibi kapıya 2 No.lu haber kağıdının yapıştırılmadığının da açıkça ortada olduğunu, Avukat Fikri Dönmez'in 23.10.2022 tarihinde vefat ettiğini, adı geçen avukatın vefatından bir yıl önce akciğer kanseri olduğu, bu hastalık nedeniyle fiilen çalışamaz hâle geldiği, avukatlık bürosunun hiç açılmadığı, işyeri adresine gelip gidemediği, vefatından önceki son 6-7 ayı Antalya ilinde bulunan çocuklarının yanında geçirdiğinin tespit edildiğini, bu kişiyi, postacının görmesinin, konuşmasının, soru

sormasının ve ondan cevap almasının mümkün olmadığını, müvekkili Sendikanın adresinin zemin artı dört katlı, her bir katında kapıları karşılıklı dört dairenin bulunduğu bir yapı olduğunu, Sendikanın binanın üçüncü katında olup, tebliğ mazbatasında adı geçen avukatın bürosunun zemin katta olduğunu, postacının binaya girip üçüncü kata çıkması hâlinde, aynı katta bulunan diğer üç daireden müvekkili Sendika yetkilileri hakkında doğru bilgi alabileceği hâlde bunu yapmadığını, aynı binada olsa da "*en yakın komşu*" sıfatına sahip olmayan ve fiilen ofisinde bulunmayan kişi ile konuşmuş gibi yaparak mazbata düzenlediğini, adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini, kararın esastan da hukuka aykırı olduğunu, davanın, kesin hükmün varlığı nedeniyle reddi gerekirken kabul edilmesinin hatalı olduğunu, yargıç ve Cumhuriyet savcılarının sendika kurma hakkının ulusal ve uluslararası mevzuat bakımından temel bir hak olduğunu belirterek ve dilekçesinde yazılı diğer sebeplerle kararın kaldırılmasını talep etmiştir.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; gerekçeli kararın tebliğine dair mazbatanın incelenmesinde, tevziat saatinde kapının kapalı olduğu komşu F.D'den sorularak durumun tespit edildiği, aynı komşuya haber verilip kapıya haber kağıdı yapıştırılarak evrakın muhtara bırakıldığı, şerhin usulüne uygun olduğu, komşunun imzadan imtina ettiği şerhinin de bulunduğu görüldüğü, her ne kadar davalı, komşunun tebligat tarihinde sağlık sorunları sebebiyle işe gelmediği, hatta il dışında yaşadığı, haber verildiğine ilişkin şerhi kabul etmediklerini, hatta posta görevlisinin adrese tam çıkmadığını ileri sürmüş olsa bile, bu iddiaları destekleyen herhangi bir belge ve bilgi sunulmadığı gibi posta görevlisi hakkında yapılmış bir şikayetin de olduğunun bildirilmediğini, bu durumda soyut iddia düzeyinde kalan beyanlara itibar edilmediğini, tebliğin usulüne uygun olduğunun tespiti sebebiyle davacının süresinden sonra verilen istinaf dilekçesinin reddi gerektiği gerekçesiyle başvurunun esastan reddine karar verilmiş, 12.01.2024 tarihli tashih şerhi ile hüküm fıkrasında maddi hata yapıldığı belirtilerek kararın tashihi neticesinde "*Davalının istinaf dilekçesinin süresinden sonra verilmesi sebebiyle 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 346/1 maddesi gereğince REDDİNE*" karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili temyiz başvurusunda bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili; istinaf dilekçesinde belirttiği sebeplerle Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozulması istemi ile temyiz yoluna başvurmuştur.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, kuruluş koşulları gerçekleşmediği iddiasıyla yok hükmünde

olduğunun tespiti istenilen davalı Sendikanın, kanuni süre içinde istinaf yoluna başvurup başvurmadığına ilişkindir.

2. İlgili Hukuk

1. 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın "*Sendika kurma hakkı*" kenar başlıklı 51 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkrası şöyledir:

"Çalışanlar ve işverenler, üyelerinin çalışma ilişkilerinde, ekonomik ve sosyal hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmek için önceden izin almaksızın sendikalar ve üst kuruluşlar kurma, bunlara serbestçe üye olma ve üyeliğten serbestçe çekilme haklarına sahiptir.

Sendika kurma hakkı ancak, millî güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlık ve genel ahlâk ile başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebepleriyle ve kanunla sınırlanabilir."

2. 4688 sayılı Kanun'un 6 ve 15 inci maddeleri.

3. 7201 sayılı Kanun'un 10, 12, 13, 21 ve 53 üncü maddeleri.

4. 25.01.2012 tarihli ve 28184 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Tebligat Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmelik (Tebligat Yönetmeliği).

5. 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 369 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 371 inci maddesi.

3. Değerlendirme

1. Mahkemelerin her türlü tebliğ işlemi, 7201 sayılı Kanun ve Tebligat Yönetmeliği hükümlerine göre yapılır. Tebliğ, kelime anlamıyla kısaca, bildirim, yazılı bildirme anlamına gelir. Tebligat ise hukuksal bir işlemin ilgili kimsenin bilgisine sunulması için yetkili makamın, kanunun öngördüğü esas ve usule uygun bir biçimde, elektronik ortam dâhil yazı ile veya ilân yoluyla yaptığı belgeleme işlemi demektir (Ejder Yılmaz, Tacar Çağlar, Tebligat Hukuku, Ankara, Altıncı Baskı, 2013, s.39).

2. 7201 sayılı Kanun kural olarak *adreste tebligat* esasını kabul etmiştir. Adres, bir kişinin oturduğu veya çalıştığı yeri göstermeye yarayan bilgilerin tamamı olarak tanımlanabilir. 7201 sayılı Kanun'un 10 uncu maddesi muhataba tebligatın nerede yapılacağı konusundaki kuralı ve istisnasını göstermektedir. Kural; tebliğin, muhatabın bilinen en son adresinde bizzat kendisine yapılmasıdır.

3. Tebligat hukuku açısından *adres kavramı* 7201 sayılı Kanun'un 9 uncu maddesinin birinci fıkrasından anlaşılacağı üzere geniş olup, ikametgâh (yerleşim yeri), işyeri ve mesken kavramlarını kapsar. Tebligat muhatabın bilinen bu adreslerinden herhangi birisinde yapılabilir. Tebligatın yapılacağı yer bakımından ikametgâh, mesken ve işyeri adresleri arasında bir fark yoktur (Timuçin Muşul, Tebligat Hukuku, Ankara, Yedinci Baskı, 2018, s.181-182).

4. 7201 sayılı Kanun'un "*Tebliğ imkansızlığı ve tebellüğden imtina*" kenar başlıklı 21 inci maddesinin birinci fıkrası ise "*Kendisine tebligat yapılacak kimse veya yukarıdaki maddeler mucibince tebligat yapılabilecek kimselerden hiçbiri gösterilen adreste bulunmaz veya tebellüğden imtina ederse, tebliğ memuru tebliğ olunacak evraki, o yerin muhtar veya ibtiyâr beyeti aşasından birine veyahut zabıta amir veya memurlarına imza mukabilinde teslim eder ve*

tesellim edenin adresini ibtina eden ihbarnameyi gösterilen adresteki binanın kapısına yapıştırmakla beraber, adreste bulunmama halinde tebliğ olunacak şahsa keyfiyetin haber verilmesini de mümkün oldukça en yakın komşularından birine, varsa yönetici veya kapıcıya da bildirilir. İhbarnamenin kapıya yapıştırıldığı tarih, tebliğ tarihi sayılır." şeklindedir. Tebligat Yönetmeliği'nin 31 inci maddesinin birinci fıkrası da benzer niteliktedir.

5. Belirtmek gerekir ki; Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulu'nun, uyuşmazlığın muhatabın bilinen en son adresine çıkartılan tebligatın iade edilmesi ve adres kayıt sistemindeki yerleşim yeri adresinin bu adresten farklı olması hâlinde; adres kayıt sistemindeki yerleşim yeri adresine "*Mernis adresi*" şerhi verilerek 7201 sayılı Kanun'un 21 inci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca doğrudan tebligat çıkartılmasının yeterli olup olmadığı, öncelikle bu adrese normal bir tebligat çıkartılmasının gerekip gerekmediğine ilişkin 20.11.2020 tarihli ve 2019/2 Esas, 2020/3 Karar sayılı kararında, "*muhatabın bilinen en son adresine çıkartılan tebligatın iade edilmesi ve adres kayıt sistemindeki yerleşim yeri adresinin bu adresten farklı olması hâlinde, adres kayıt sistemindeki yerleşim yeri adresine "adres kayıt sistemindeki adrestir" şerhi verilerek Tebligat Kanunu'nun 21 inci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca doğrudan tebligat çıkartılmasının yeterli olduğuna, öncelikle bu adrese normal bir tebligat çıkartılmasının gerekmediğine*" karar verilmiştir.

6. Tebligatın belgelendirme özelliği ve 7201 sayılı Kanun'un 21 inci maddesinin birinci fıkrasının sıkı şekil şartlarına bağlanması karşısında "*...tebliğ olunacak şahsa keyfiyetin haber verilmesini de mümkün oldukça en yakın komşularından birine, varsa yönetici veya kapıcıya da bildirilir...*" koşulunun gerçekleşmesi için haber bırakılan komşu, kapıcı veya yöneticinin isminin, kim olduğunun, tebliğ memuru tarafından tutanağa yazılıp imzalanması gerekmektedir.

7. Somut uyuşmazlıkta İlk Derece Mahkemesi kararının, 7201 sayılı Kanun'un 21 inci maddesine göre davalı Yargıçlar Sendikasına 06.07.2022 tarihinde tebliğ edildiği görülmektedir. Davalı Sendika vekili, adrese itiraz etmemekle birlikte tebligatın usulsüz olduğunu ileri sürerek ve kararı 28.09.2023 tarihinde öğrendiklerini beyan ederek 05.10.2023 tarihinde istinaf yoluna başvurmuştur.

8. Tebligat mazbatasında, "*Eti Mah. Toros Sok. No:33/15 Çankaya/Ankara*" adresinin esas alındığını, adresin kapalı olması nedeniyle muhatabın komşusu F.D'nin imzasız beyanından muhatabın adliyeye gittiğinin anlaşıldığı, 7201 sayılı Kanun'un 21 inci maddesi gereğince mahalle muhtarının imzasına teslim edilip 2 No.lu örnek haber kağıdının muhatabın kapısına yapıştırılarak muhataba haber vermek üzere imzadan imtina eden komşusu F.D'ye haber verildiği hususlarının belirtildiği, komşunun imzadan imtina ettiği de ayrıca belirtilerek mazbatanın posta görevlisi tarafından imzalandığı görülmektedir.

9. Çankaya Kaymaklığı İlçe Emniyet Müdürlüğü tarafından yapılan araştırma neticesinde düzenlenen tutanakta; binadaki bağımsız bölümlerin konut ve işyeri niteliğinde olduğu, İlk Derece Mahkemesi kararının tebliğ edildiği tarihte S.B. isimli şahsın bina yöneticisi olarak görev yaptığı, bilgi alınan şahıslarca F.D. isimli

şahsın vefat ettiği, tebliğ tarihinde F.D'nin No:2 sayılı adreste avukatlık ofisi olduğu, şahsın kanser hastalığına yakalandığı, bu sebeplerle oğlunun yanında Antalya ilinde sekiz ay kadar kaldığı, yargılama dönemine ilişkin tarih aralığında binada sadece bir kez gördükleri yönünde beyanda bulunulduğu belirtilmiştir.

10. Açıklanan bu maddi ve hukuki olgular karşısında; öncelikle binanın giriş katında ve 2 numaralı bağımsız bölümde oturan F.D. isimli şahsın, yerleşim yeri binanın 15 numaralı bağımsız bölümü olan davalı Sendikaya göre "*en yakın komşu*" sıfatını haiz olmadığı; ikinci olarak 7201 sayılı Kanun'un 21 inci maddesinin birinci fıkrasında açık bir şekilde belirtilmesine karşın yöneticiye de haber verilmediği hususları gözetildiğinde, İlk Derece Mahkemesi kararının davalıya tebliğ işlemi 7201 sayılı Kanun'un 21 inci maddesine aykırı olduğundan, 7201 sayılı Kanun'un 53 üncü maddesi gereğince davalının kararı öğrendiğini beyan ettiği tarih tebliğ tarihi olarak kabul edilmelidir.

11. Bu itibarla İlk Derece Mahkemesi kararının davalıya tebliğ tarihine göre kanuni süre için istinaf yoluna başvurulduğundan, Bölge Adliye Mahkemesince istinaf başvurusunun süre aşımı sebebiyle reddedilmesi doğru olmayıp, istinaf başvurusunun esası incelenmelidir. Yanılgılı değerlendirme ile yazılı şekilde hüküm tesisi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Bozma sebebine göre sair hususların bu aşamada incelenmesine yer olmadığına,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

27.06.2024 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.